

Campanes d'Hostalets de Pierola,

. Campanes d'Hostalets de Pierola
Quants anys que no us sentiem ja la veu!
Alegre el vostre só per l'aire vola,
avui que al campanar ja torneu.

Vosaltres del creient sou esperança
mirant-vos veiem sempre brillar el Cel.
Campanes d'Hostalets quina enyorança
fins ara que es compleix el nostre anhel!

Vosaltres saltareu enjogasades
per la festa major que alegra els cors,
i el plor ens arrencareu moltes vegades
sentint el vostre plany tocant a morts.

Quan juri etern amor una donzella
de joia serà el vostre repiqueig
després que sigui rosa la poncella
d'un fill alegrereu també el bateig.

I a missa ens cridareu de matinada,
i al vespre i al mitg dia a l'oració
i al Cel posareu sempre la mirada
per demanar-li a Déu Nostre Senyor,

que ens vulgui donar el pa de cada dia
guanyat amb la suor del nostre front,
que lliuri el nostre cos de malaltia
i l'anima també del llot del món.

Que sempre ens beneixi el tros de terra
que ens dóna amb els seus fruits,
tot l'aliment que ens doni sempre pau i mai mes guerra,
i un cor honrat i bo, de fe ardent. .

Que senti aquest anhel d'una altre vida
on la felicitat no tindrà fi
que el món ens enlluerna amb la mentida
ens dona un bri de goig i molt sofrir.

S'és -fet un campanar nou per vosaltres
amb quant treball i esforç sols ho sap Déu.
Amb il·lusió us mirem avui nosaltres.
Campanes d'Hostalets que al sol brilleu.

Mossèn Josep un dia el començava,
va ésser,entre nosaltres catorze anys,
de sobres sap que el poble l'estimava
per ell es desviava amb molt afanys.

Mossèn Ramón, que avui tenim encara
al campanar, campanes ha posat,
simpàtic bo i senzill, infant de cara
del poble d'Hostalets té el cor robat.

Diu Missa a Pierola moltes festes,
fa mes de dues hores de camí
no tem el sol, ni el fret, ni les tempestes
i a l'hora exacta, ja diu missa ací.

Avui, veu realitzada una gran obra,
la gran festa d'avui no veurem més,
trucava al cor del ric i del mes pobre
i tots hi han treballat, o han dat diners.

I el campanar es mes bell que abans encara
la veu de les campanes mes potent,
Avui les beneia el nostre Pare,
el nostre Senyor Bisbe fa un moment.

El poble avui s'alegra amb sa visita
i el nostre agraiment sempre tindrà.
Sí veu l'Església nostra molt petita
la fe del nostre cor, molt gran veurà.

Quan soni la primera campanada
els cors emocionats com vibrarán,
Campanes d'Hostalets. Preneu volada,
llenceu a l'ample espai un crit trionfant!

I repiqueu ben fort i amb alegria
que us sentin, les masies i els poblets,
que es festa major mes que cap dia
que ja tenim campanes a Hostalets.

Tenim també a la Reina i gran Senyora
que a Fátima van veure uns nens pastors.
Es Verge i Mare nostra, que a tothora
li han dit com l'estimaven, nostres cors»

Amb Pares Misioners Ella venia
que ens han predicat bé de l'amor seu.
Si el poblé amb joia immensa la rebia
avui quasi plorant li dirá adeu.

.La Santa Missió acaba i ells ens deixen,
Vós, Verge del Rosari, aneu amb Ells,
pero els nostres cors que èl vostre amor coneixen
us seguirán també com vol d'ocells.

Talment com les colomes que aprop vostre
no us volen ni un moment abandonar,
a tots ens tindreu sempre, Mare nostra
fins que tingues el Cel per colomar.

Campanes d'Hostalets de Pierola
avui més que cap dia repiqueu.
Si avui la Verge ens deixa, ens aconsola
sentir l'alegre sò de vostre veu.

Hostalets de Pierola 23 de novembre de 1952